

KOGERKERK

Zondag 14 juli 2024

Organist: Wim Tip

Ouderling van dienst: Anneke Röhling

Diaken: Hennie Roode

Voorganger: ds. Hanna van Dorssen

Welkom

Stilte

Drempelgebed

Aanvangslied: Psalm 84: 1 en 3

Bemoediging

Aanvangslied: Psalm 84: 4

Kyrië en gloria: 'Rechter in het licht verheven', lied 1008

Wij bidden al zingend voor de nood van de wereld, dichtbij en ver weg, en wij loven de Eeuwige om zijn koninkrijk op aard.

Dat doen we met het lied 'Rechter in het licht verheven', lied 1008.

Uit de Bijbel: Psalm 85, de antwoordpsalm van deze zondag in een vertaling van Gerard Swüste, pastor van de Dominicuskerk in Amsterdam.

Voor de koorleider; van de kinderen van Korach; een psalm.

Goed ben JIJ, Eeuwige, geweest voor je land,

JIJ hebt voor Jakob de ommekeer gebracht,

JIJ hebt de fouten van je mensen verdragen,

hun zonden: zand erover.

JIJ slikte je kwaadheid in,

liet je niet leiden door het vuur van je woede.

Breng voor ons de ommekeer,
JIJ, God van onze vrijheid,
doorbreek die wrevel op ons.
Blijf je voor altijd woedend op ons,
woedt je woede van geslacht op geslacht?
Kun JIJ niet voor ons de ommekeer brengen,
een nieuw begin maken,
zodat je mensen weer blij zijn in jou?
Laat ons zien, JIJ, jouw goedheid,
geef ons jouw vrijheid!

Horen wil ik
wat God te zeggen heeft, de Levende!
Ja, Hij zegt: vrede
voor zijn mensen, voor zijn getrouwen,
'dat ze nooit meer doen als dwazen'.

Zijn vrijheid ligt binnen handbereik
voor hen die ontzag hebben;
zo kan in ons land heerlijkheid wonen,
goedheid en trouw ontmoeten elkaar,
gerechtigheid en vrede kussen elkaar.
Trouw ontspruit uit de aarde,
gerechtigheid kijkt uit de hemel.

De Eeuwige geeft het goede
en ons land zal oogst geven.
Gerechtigheid gaat voor Hem uit,
heeft zijn eerste schreden al gezet.

Lied: 'Wat vraagt de Heer nog meer van ons', lied 992

Uit de Bijbel: Marcus 6:6b-13, dit is de evangeliëlezing voor deze
zondag in de vertaling van Marie van der Zeyde.

Hij reisde de dorpen af in het rond
en gaf daar zijn onderricht.
En nu riep hij de twaalf bijeen
en ging ertoe over hen uit te zenden
twee bij twee,
en hij gaf hun macht over de onreine geesten.

Verder gaf hij hun order niets mee te nemen op reis;
niets dan een stok, -
geen brood, geen reiszak, geen geld in de gordel.
'Jullie doet maar sandalen aan,
en je moet zélf s geen twee hemden meenemen.'
Het andere wat hij hun zei was:
'Vind je eenmaal ergens een onderdak,
dan blijf je daar tot je weer afreist.
Maar als een plaats je niet opneemt
en ze niet naar je luisteren,
ga daar wég, en ga verder;
maar stamp eerst het stof van je voeten,
dat het getuigt tegen hen.'

En zij gingen op weg en zijn brachten de boodschap
dat de mensen zich moesten bekeren.
En veel duivelen dreven zij uit,
en zij zalfden veel zieken met olie
en bewerkten genezing.

Lied: 'God, schenk ons de kracht', lied 418

Overweging: 'Mensen van de weg'

'Mensen van de Weg' dat is de oudste aanduiding voor volgelingen van Jezus.

Het was in gebruik lang voordat het woord 'christenen' gemeengoed werd.

In het Bijbelboek Handelingen komt het verschillende keren voor.

Als Saulus op weg gaat naar Damascus om volgelingen van Jezus te vervolgen, staat er dat hij de 'aanhangers van de weg' gevangen wil nemen.

Zij zien Jezus als dé weg tot God.

En het is de opdracht van Saulus om dat koste wat kost te bestrijden.

Volgelingen van Jezus zijn dus geen mensen van een gebouw en een vaste zitplaats.

Hoe fijn het ook is om een mooi gebouw te hebben om samen te komen.

Geloven gaat over bewegen, een richting gaan, veranderen, onderweg zijn, verdwalen, de weg terugvinden.

Jezus noemt zichzelf: 'de weg'.

En wij zijn Gods volk onderweg.

Op 'die weg' blijf je steeds een leerling.

Het is dan ook geen toeval dat volgelingen van Jezus door de eeuwen heen als pelgrims vorm hebben gegeven aan hun geloof.

Ze zijn vaak letterlijk op weggegaan om te ervaren waar het nu echt om gaat bij het volgen van Jezus.

En in hun voetspoor hebben vele anderen dat overgenomen.

Mensen die zichzelf geen christen noemen, maar wel behoefte hebben om op weg te gaan.

Om al wandelend of fietsend, na te denken over de invulling van hun leven.

Om misschien wel ergens mee in het reine te komen.

Of zij dragen hun tocht op aan een geliefde, die er niet meer is en putten daar troost uit.

De weg is een eeuwenoud beeld. Iedereen is onderweg.

Ons hele leven is een pelgrimstocht.

Steeds weer gaan we op zoek naar dat visioen waar psalm 85 over zingt.

Naar die kostbare schat, die ons kracht, hoop, licht en richting geeft.

Horen wil ik, zegt de psalm,

wat God te zeggen heeft, de Eeuwige!

Ja, Hij zegt vrede voor zijn mensen.

En zijn vrijheid ligt binnen handbereik.

In zijn Naam ontmoeten goedheid en trouw elkaar,
gerechtigheid en vrede kussen elkaar.

Trouw ontspruit uit de aarde,

gerechtigheid kijkt uit de hemel.

De Eeuwige geeft het goede.

Gerechtigheid gaat voor Hem uit.

Maar liefst driemaal klinkt aan het einde van de psalm het woord 'gerechtigheid'.

Die gerechtigheid zetelt in de hemel, maar is tegelijkertijd de basis van alles op aarde.

Dat is een oer-bijbels visioen:

uitzien naar goedheid en trouw, naar vrede en gerechtigheid.

Want zo is het bedoeld vanaf het begin van de schepping.

En met dat visioen gaan de leerlingen van Jezus twee aan twee op weg.
Zij roepen de mensen op om tot inkeer te komen,
om te leven van het goede dat de Eeuwige geeft,
om vrede en gerechtigheid in praktijk te brengen.

Alles wat dat in de weg zit drijven de leerlingen uit.
En mensen die geknakt zijn omdat er geen vrede en gerechtigheid is,
zalven zij met olie, en ze genezen hen.
Zij leiden hen weg uit de angst, en brengen hen terug bij zichzelf.
Laten hen weer vertrouwen op zichzelf, en op de Eeuwige.
De leerlingen brengen hen naar de Tuin van het goede begin,
de Tuin van Eden,
waar angst en ongerechtigheid, vervreemding en verlatenheid niet
bestaan.
En zo komt, al gaande hun weg, het koninkrijk van God dichterbij.

Hoe eenvoudig Jezus zijn boodschap bedoelde is te zien aan de
eenvoud van de uitrusting, die hij zijn leerlingen voorschrijft.
Neem behalve een wandelstok en je sandalen helemaal niets mee en
maak je daarover geen zorgen.
Als je imponeert met kleding of geld sluit je op voorhand de mogelijkheid
uit om elkaar als mensen echt te ontmoeten.

Daarom zegt Jezus: 'Als jullie naar mensen toegaan om iets
geloofwaardigs over God te vertellen, sta jezelf dan niet in de weg met
van alles en nog wat.
Houd je enkel bezig met de nood van andere mensen.
Schrik je naaste ook niet af met een air van zelfbewustzijn.
Wat jullie waard zijn is Gods taal, die spreken jullie.
En wat de ander waard is,
kunnen jullie laten zien door hem of haar te zalven met olie.
Want de ander is in Gods ogen als een koning.
Het leven van de ander is ons respect waard.

En als er dorpen zijn waar jullie dit visioen van vrede en gerechtigheid
niet kunnen delen omdat niemand het wil horen,
moeten jullie je tijd niet verdoen, maar gewoon verder trekken.
Misschien komt die tijd later, misschien nooit.
Alleen de Eeuwige weet dat.

Er is een chassidisch verhaal waarin het gaat over zulk ongeloof en daartegenover het geloof, het vertrouwen, op het visioen van de Eeuwige. Op Zijn goedheid en trouw. Martin Buber tekende het op in zijn boek met chassidische vertellingen.

Aan de jongeren die voor de eerste keer naar hem toe gingen, placht Rabbi Boenam de geschiedenis te vertellen van Eisik, zoon van Jekel, in Krakau.

Na jaren van zware rampspoed, die zijn vertrouwen in God niet hadden aangetast,

kreeg Eisik in een droom de opdracht om in Praag naar een schat te zoeken onder de brug die naar het kasteel van de koning leidt.

Toen de droom voor de derde keer terugkwam,

maakte hij zich gereed en liep de lange weg naar Praag.

Maar bij de brug stonden dag en nacht wachtposten,

en hij waagde het niet om te graven.

Toch kwam hij elke ochtend naar de brug en zwierf er rond tot de avond.

Tenslotte vroeg de commandant van de wacht,

op zijn gedrag opmerkzaam geworden aan hem: 'Ben je de weg soms kwijt?'

Eisik vertelde hem welke droom hem uit een ver land helemaal hierheen had gevoerd.

De commandant lachte:

'En zo heb jij, arme kerel, op je kapotte schoenen een hele tocht hierheen gemaakt ter wille van een droom!

Tja, wie op dromen vertrouwt!

Dan had ik zeker ook op pad moeten gaan,

toen mij in mijn droom de opdracht werd gegeven naar Krakau te lopen

en in het huis van een Jood, Eisik zoon van Jekel zou z'n naam zijn,

onder de haard naar een schat te graven.

Eisik, zoon van Jekel!

Ik zie mezelf al alle huizen openbreken daarginds,

waar de ene helft van de Joden Eisik heet en de andere Jekel!

En hij lachte weer.

Eisik maakte een buiging, liep de weg terug, naar huis, groef de schat op en bouwde het bedehuis dat hij de naam gaf: Rabbi Eisik Rabbi Jekels Sjoel.

'Onthoud dit verhaal', zei Rabbi Boenam tegen zijn leerlingen, en neem in je op wat het jou te zeggen heeft: dat er iets is waarvoor je op weg moet durven gaan, een droom, een visioen, omdat je er in gelooft, erop vertrouwt. Misschien moet je er een omweg voor maken en duurt dat je leven lang. Maar uiteindelijk kom je aan op die plek waar gerechtigheid en vrede samengaan.

Dan zal Hij er zijn, de Eeuwige, die je aanraakt en zegt: 'Ik zal er zijn voor jou.'
En een nieuw mens zal uit jou opstaan.

Moge het zo zijn. Amen.

Muziek

Mededelingen en collecten

Gebeden

Laten wij bidden.

Goede God van de Weg,
wij danken U voor de levensweg van Pim Houthuijse.
Voor de tocht die hij maakte samen met zijn geliefde Coby,
met zijn kinderen Bert, Marianne en Ronald,
met zijn kleinkinderen, zijn vrienden en collega's.
Wij vertrouwen erop dat hij is opgenomen in Uw licht.
Moge zijn nagedachtenis ons tot zegen zijn.

Wij bidden voor al zijn geliefden, die nu achterblijven en in rouw zijn.
Wees hen nabij in hun verdriet.
En geef hen kracht in deze tijd van afscheid en loslaten.

Goede God van de Weg,
dank voor Uw betrouwbaarheid als wij onze weg door het leven gaan.
En dank voor Uw visioen van vrede en gerechtigheid,
van goedheid en trouw.
Help ons te kiezen voor die Weg,
waarop Jezus ons voorgaat.

Goede God van de Weg,
wij danken voor iedereen die het leven mag vieren,

zoals Doortje, die vandaag met ons haar vreugde deelt
over het bereiken van de bijzondere leeftijd van 90 jaar.

Goede God van de Weg,
wij kunnen Uw spoor ook bijster zijn,
wanneer onze idealen zijn afgebrand,
wanneer wij wanhopen aan Uw toekomst
en de tocht dreigen op te geven,
wanneer wij in een kringetje ronddolen:
laat dan tochtgenoten niet ontbreken,
die ons bij de hand nemen en optrekken,
en die ons zegenen met het leven van Jezus van Nazaret,
medepelgrim, de Weg zelf.
Daarom zingen wij ... 'Heer, onze God', lied 367e

Goede God van de Weg,
wij delen me U onze zorgen over de polarisatie,
in onze wereld, in ons land en vandaag in het bijzonder in de VS.
Nepnieuws, onverdraagzaamheid, haatcampagnes.
Help ons elkaar met respect in de ogen te blijven kijken.
Daarom zingen wij ... 'Heer, onze God', lied 367e

Stil gebed

In de stilte van ons hart brengen wij voor uw aangezicht wat ons
bezighoudt.

Onze Vader gezongen: lied 369b

Samen zingen wij de woorden, die wereldwijd en in zoveel talen
gebeden worden.

Slotlied: 'Vervuld van uw zegen', lied 425

Wegzending en zegen

Op weg naar het land van vrede en gerechtigheid,
zware lasten achtergelaten,
verlangen voor ogen –
is de Eeuwige jouw schaduw,
en omringt Hij jou op jouw wegen
met Zijn zegen.

De Eeuwige zegene en behoede u.
De Eeuwige doe haar aangezicht over u lichten

en zij u genadig.
De Eeuwige kere zijn aangezicht naar u toe
en geve u vrede.
Amen.